ਕੁਮਾਰ ਘਿਮੀਰੇ

ਬਨਾਮ

ਸਿੱਕਮ ਰਾਜ

(2019 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 719)

ਅਪ੍ਰੈਲ 22, 2019

[ਅਸ਼ੋਕ ਭੂਸ਼ਣ ਅਤੇ ਕੇ.ਐਮ. ਜੋਸੇਫ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ। 2012: 35.9/10-ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੀ ਬੱਚੀ 'ਤੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪੋਸਕੋ ਐਕਟ ਦੇ ss.9/10 ਅਤੇ 341 IPC ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ 7 ਸਾਲ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਕੈਦ ਅਤੇ 50,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 341 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਕੈਦ ਹਾਈਕੋਰਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਪਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੋਸਕੋ ਐਕਟ ਦੇ ss.9/10 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਪੋਸਕੋ ਐਕਟ ਦੇ s.5(m) ਆਰ/ਡਬਲਯੂ s.6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵਧਾ ਕੇ ਸੱਤ ਸਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 5000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਦਸ ਸਾਲ-ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ: ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇੱਕ ਢੁਕਵੇਂ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਹਾਲਾਂਕਿ, s.386 ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਾਧੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ, ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, x ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ 386 ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ ਦਸ ਸਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1973 s.386, ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860-5.341- ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 2012: 35.9/10 ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੀ ਬੱਚੀ 'ਤੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੋਸਕੋ ਐਕਟ ਦੇ ss.9/10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ 7 ਸਾਲ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਸੀ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ; ਜੋ ਕਿ ਐੱਸ. 10, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਪੰਜ ਸਾਲ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਜ਼ਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ - ਆਯੋਜਤ: ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਪੀੜਤ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਪੀੜਤ ਦੇ ਸਬੂਤ

ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਦੋ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਹੀ ਸਕੂਲ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਪਰਤਣਾ ਜਦੋਂ ਪੀੜਤ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆ ਰਹੀ ਸੀ, ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਸਹੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ - ਖੋਜ ਵਿਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਨਾਬਾਲਗ ਲੜਕੀ (7 ਸਾਲ) ਕੁੰਨਨ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਹਲਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵਿਚ ਕੋਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1973: s.386(b) s.386 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਚਰਚਾ ਦਾ ਘੇਰਾ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ

ਹੋਲਡ: 1.1 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 386 ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ, ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ, ਜਾਂ ਖੋਜ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਬਦਲੇ, ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜਾਂ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ। ਸੈਕਸ਼ਨ 386(b)(iii) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਵਾਧੇ ਲਈ, ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਾਧੇ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਾਧੇ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵੀ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 386 ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ, ਅੱਗੇ, ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਾਧੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। [ਪੈਰਾ 11][210- ਡੀ-ਈ]

1.2 ਵਰਤਮਾਨ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਧਾਰਾ 386 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਾਧੇ ਲਈ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਉਚਿਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 401 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ. ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 401 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 401 ਤਹਿਤ ਸੈਕਸ਼ਨ 386, 390 ਅਤੇ 391 ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 307 ਦੁਆਰਾ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 401 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 386(b)(iii) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੋ, ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਪਰ ਉਕਤ ਕੋਰਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸਿਰਫ ਵਾਧੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਹੈ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ

ਸਜ਼ਾ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ ਦਸ ਸਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਸ ਨੇ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ 10 ਸਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਾਰਸ 12, 15||210- ਐਫ -ਐੱਚ; 211-ਏ: 213-ਐਫ-ਜੀ

2. ਪੀੜਤ ਖੁਦ PW.1 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ। ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦੀ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਪੀੜਤਾ ਦੇ ਸਬੂਤ ਸਾਬਤ ਹੋਏ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਜਿਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.6 ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.7 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਸੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਪਰਤ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਕੂਲ ਜਦੋਂ ਪੀੜਤ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 10 ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਨੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੀ (7 ਸਾਲ) ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਹਲਕੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੱਥੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ R। ਨੂੰ ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦਖਲ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਿ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੈਰਾ 17][214- ਏ-ਡੀ]

ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ 1984 (Supp) SCC 518; ਸਹਿਬ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (1990) 2 SCC 385: [1990] 1 SCR 512: ਰਾਮਜੀ ਜਾਧਵ v. ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (1990) 4 SCC 718: [1990] 1 SCR 855; ਸੁਰੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਰੌਤੇਲਾ @ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬੰਗਾਲੀ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ (ਹੁਣ ਝਾਰਖੰਡ ਰਾਜ) (2002) 1 SCC 266 [2001] 5 Suppl. SCR 340- ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ.

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

(1984) Supp SCC 518	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	12 ਲਈ
[1990] 1 ਐਸਸੀਆਰ 512	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	13 ਲਈ
[1990] 1 ਐਸਸੀਆਰ 855	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	14 ਲਈ
[2001] 5 ਸਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 340	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	14 ਲਈ

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2019 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 719।

Crl ਵਿੱਚ ਗੰਗਟੋਕ ਵਿਖੇ ਸਿੱਕਮ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 20.09.2016 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ। 2015 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 19।

ਹਰਿੰਦਰ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ਬਾਨਾ, ਅਜੈ ਗੁਪਤਾ, ਰਿਸ਼ੀ ਚਾਵਲਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਏ. ਮਾਰਿਅਰਪੁਥਮ, ਐਡ. ਜਨਰਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਰੁਣਾ ਮਾਥੁਰ, ਅਵਨੀਸ਼ ਅਰਪੁਥਮ, ਕੁ. ਅਨੁਰਾਧਾ ਅਰਪੁਥਮ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਗੀਤਾਂਜਲੀ (ਐਮ/ਐਸ. ਅਰਪੁਥਮ ਅਰੁਣਾ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਲਈ), ਐਡਵ. ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ.

ਵੱਲੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਅਸ਼ੋਕ ਭੂਸ਼ਣ, ਜੇ. 1. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਕਮ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 20.09.2016 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ (31.01.2014) ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ 2015 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 19 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੀ ਓ ਸੀ ਐਸ ਓ ਐਕਟ, 2012) ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 2012 (ਪੀ ਓ ਸੀ ਐਸ ਓ ਐਕਟ, 2012), IPC ਦੀ ਧਾਰਾ 341 ਦੀ ਧਾਰਾ 9/10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ, 2012 ਦੀ ਧਾਰਾ 9/10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਕੈਦ ਅਤੇ 50,000/- ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 341 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਧਾਰਨ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ

3. ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਭਾਵੇਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਪਰ ਪੀ ਓ ਸੀ ਐਸ ਓ ਐਕਟ, 2012 ਦੀ ਧਾਰਾ 9/10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੀ ਓ ਸੀ ਐਸ ਓ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਪੀ ਓ ਸੀ ਐਸ ਓ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(m) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ ਦਸ ਸਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 5,000/- ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ

4. ਇਸਤਗਾਸਾ ਕੇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 20.02.2014 ਨੂੰ 1700 ਵਜੇ, ਮੰਗਲ ਦਾਸ ਰਾਏ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.2 (ਅੰਜਲੀ ਰਾਏ ਦੇ ਪਿਤਾ) ਵਾਸੀ ਲੋਅਰ ਨਾਮਫਿੰਗ, ਦੱਖਣੀ ਸਿੱਕਮ ਨੇ ਟੇਮੀ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਕੁਮਾਰ ਘਿਮੀਰੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੀ ਧੀ, ਅੰਜਲੀ ਰਾਏ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.1, ਦੇ ਕਰੀਬ 1330 ਵਜੇ ਇੱਕ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉਸੇ ਦਿਨ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376/511 ਦੇ ਤਹਿਤ ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰ.05(02) 14 ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਪੀ.ਐਸ. ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। (SI)

5. ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376/511/341/342 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ, 2012 ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਇੱਕ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਨੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 341 ਅਤੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ, 2012 ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤੇ, ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਪੀ ਓ ਸੀ ਐਸ ਓ ਐਕਟ, 2012 ਦੇ 6 ਅਤੇ IPC ਦੀ ਧਾਰਾ 376(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ। ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.1, (ਬੱਚਾ) ਅੰਜਲੀ ਰਾਏ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਪੀੜਤ ਦੀ ਮਾਂ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.3 ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪੀੜਤਾ ਦਾ ਪਿਤਾ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.2 ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ। ਪੀਡਬਲਯੂ.5 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ.6 ਉਹ ਲੜਕੀਆਂ ਸਨ ਜੋ ਪੀੜਤਾ ਨਾਲ ਸਕੂਲ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਵਾਪਸ ਆ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਘਟਨਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਗਵਾਹ ਬਾਕਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ। ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.9, ਗਾਇਨੀਕੋਲੋਜਿਸਟ, ਜਿਸ ਨੇ ਪੀੜਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਵੀ ਗਵਾਹ ਦੇ ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ।

6. ਪੂਰੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ

ਪੀ ਓ ਸੀ ਐਸ ਓ ਐਕਟ, 2012 ਦੀ ਧਾਰਾ 9/10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ।

ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 341 ਵਜੋਂ. ਪੈਰਾ 25 ਵਿੱਚ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਨੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ, 2012 ਦੀ ਧਾਰਾ 9/10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਕੈਦ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ। 50,000/-। ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 341 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਸਾਧਾਰਨ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ. ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮਿਤੀ 20.09.2016 ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਪਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹਾਈ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਪੀ ਓ ਸੀ ਐਸ ਓ ਐਕਟ, 2012 ਦਾ 9/10 ਧਾਰਾ 5(m) ਤੋਂ ਧਾਰਾ 6 ਅਤੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵਧਾ ਕੇ ਦਸ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਅਤੇ ਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜਾਂ ਰੁਪਏ 5,000/- ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪੈਰਾ 25 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:

"25. ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੀ ਖੋਜ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 9 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਸੀ। ਪੀ ਓ ਸੀ ਐਸ ਓ ਐਕਟ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਪੀ ਓ ਸੀ ਐਸ ਓ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(m) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 9/ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਦਲਦੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੀ ਓ ਸੀ ਐਸ ਓ ਐਕਟ ਦੇ 10 ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 5 (m) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਦਸ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਅਤੇ 5,000/- (ਰੁਪਏ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ) ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪੀ ਓ ਸੀ ਐਸ ਓ ਐਕਟ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 341 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੁਰਮ ਲਈ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

7. ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਕਮ ਕੰਪਨਸੇਸ਼ਨ ਟੂ ਵਿਕਟਿਮ ਸਕੀਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 1,00,000/- (ਇਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ)। ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲ 'ਚ ਇਹ ਗੱਲ ਕਹੀ ਹੈ।

8. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸਜਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ, 2012 ਦੀ ਧਾਰਾ 9/10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਜ਼ਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 10।

9. ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 386 ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਖੋਜ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ, 2012 ਦੀ ਧਾਰਾ 5(m) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 10 ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 (ਐਮ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਬਤ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਹੀ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਦਸ ਸਾਲ RI ਸੀ. ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।

10. ਅਸੀਂ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਹੈ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਬੇਨਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ ਦਸ ਸਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਵਾਧਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 386 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 386 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹਨ:

"ਸੈਕਸ਼ਨ 386. ਅਜਿਹੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇ ਉਹ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ, ਜੇ ਉਹ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 377 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 378 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ, ਦੋਸ਼ੀ, ਜੇ ਉਹ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ

(ਏ) ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿਓ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿਓ ਕਿ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਮੁੜ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਜਾਵੇ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ;

(ਬੀ) ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ-

(1) ਖੋਜ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਉਲਟਾਓ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਜਾਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰੋ, ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿਓ, ਜਾਂ

(ii) ਖੋਜ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ, ਵਾਕ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ, ਜਾਂ

(ii) ਖੋਜ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ, ਵਾਕ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜਾਂ ਸੀਮਾ, ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਬਦਲੋ, ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਸੇ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ,

(c) ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਵਾਧੇ ਲਈ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ

(i) ਖੋਜ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਉਲਟਾਓ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਜਾਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰੋ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿਓ, ਜਾਂ

(ii) ਵਾਕ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਖੋਜ ਨੂੰ ਬਦਲੋ, ਜਾਂ

(iii) ਖੋਜ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ, ਵਾਕ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜਾਂ ਸੀਮਾ, ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸੇ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ;

(d) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਜਾਂ ਉਲਟਾਉਣਾ,

(e) ਕੋਈ ਵੀ ਸੋਧ ਜਾਂ ਕੋਈ ਪਰਿਣਾਮੀ ਜਾਂ ਇਤਫਾਕਿਕ ਜਾਂ ਡੇਰ ਕਰਨਾ ਜੋ ਜਾਇਜ਼ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ;

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਾਧੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਾ ਮਿਲਿਆ ਹੋਵੇ;

ਬਸ਼ਰਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਵੱਧ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।"

11. ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 386 ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ, ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ, ਜਾਂ ਖੋਜ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਬਦਲੇ, ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜਾਂ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 386(b)(iii) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਵਾਧੇ ਲਈ, ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਾਧੇ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਾਧੇ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵੀ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 386 ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ, ਅੱਗੇ, ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਾਧੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।

12. ਵਰਤਮਾਨ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 386 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਾਧੇ ਲਈ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਉਚਿਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੀ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 401 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ. ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 401 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 401 ਤਹਿਤ ਸੈਕਸ਼ਨ 386, 390 ਅਤੇ 391 ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 307 ਦੁਆਰਾ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 401 ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ 386(b)(im), ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਪਰ ਉਕਤ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਵਾਧੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, 1984 (Supp) SCC 518 ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਜ਼ਾ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

“3. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕਤਲ ਬਹੁਤ ਬੇਰਹਿਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮਿਲੇ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਚੁਕਵਾਂ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 5,000/-ਰੁਪਏ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੈ। ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵੀ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਾਰਵਾਈ

'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਰਿਕਾਰਡ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ. 5,000/- ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਹਰੇਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਡਿਫਾਲਟ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।"

13. ਸਹਿਬ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, (1990) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 385 ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੈਕਸ਼ਨ 386 ਅਤੇ 401 ਸਮੇਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹਾਈ ਅਦਾਲਤ ਭਾਵੇਂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 401 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਸਵੈ-ਮੋਟੂ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕੇ, ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਪੈਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

"4. ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ('ਜਾਬਤਾ' ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਦੀ ਧਾਰਾ 374 ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਜਾਂ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਅਪੀਲਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਧਾਰਾ 377 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 377 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵਧਾਏਗਾ ਨਹੀਂ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਾਧੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 302/149 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 378 ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਾਧੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 397 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਟੀਆ ਅਪਰਾਧਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਖੋਜ, ਸਜ਼ਾ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ, ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਦਰਜ ਜਾਂ

ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਟੀਆ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਨਿਯਮਤਤਾ ਲਈ. ਧਾਰਾ 401 ਅੱਗੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਆਪਣੇ ਆਪ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਨਾਲ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 386,389, 390 ਅਤੇ 391 ਦੁਆਰਾ। ਧਾਰਾ 401 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 2 ਵਿਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਲਈ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਵਿਚ ਸੁਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਾ ਮਿਲਿਆ ਹੋਵੇ। ਉਪ- ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਧਿਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਧਾਰਾ 377, 386, 397 ਅਤੇ 401 ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਾਠ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 377(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 401 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਖੁਦ-ਮੁਖਤਿਆਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਖੁਦ ਹੀ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ। ਧਾਰਾ 401 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ 4 ਉਸ ਧਿਰ ਲਈ ਇੱਕ ਪੱਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੋਧੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸੁਓ ਮੋਟੂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਹਾਈਕੋਰਟ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸੁਓ ਮੋਟੂ ਸੋਧ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇ, ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਚੌਕਸ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਇਹ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ।"

14. ਗੋਵਿੰਦ ਰਾਮਜੀ ਜਾਧਵ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ, (1990) 4 SCC 718 ਅਤੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰੌਤੇਲਾ @ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬੰਗਾਲੀ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ (ਹੁਣ ਝਾਰਖੰਡ ਰਾਜ), (2002) 1 SCC ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। 266.

15. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਨੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ ਦਸ ਸਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਸ ਨੇ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ 10 ਸਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

16. ਹੁਣ, ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਪੰਜ ਸਾਲ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਜ਼ਾ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

17. ਵਿਦਵਾਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਸ਼ਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪੀੜਤਾ ਨੇ ਖੁਦ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.ਆਈ. ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦੀ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਪੀੜਤਾ ਦੇ ਸਬੂਤ ਸਾਬਤ ਹੋਏ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਜਿਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.6 ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.7 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਸੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਪਰਤ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਕੂਲ ਜਦੋਂ ਪੀੜਤ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 10 ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਨੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ। ਸਪੈਸ਼ਲ ਜੱਜ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੀ (7 ਸਾਲ) ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਹਲਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅਸੀਂ ਲੀਡ ਸਪੈਸ਼ਲ ਜੱਜ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਮਾਇਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ 7 ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਆਰਆਈ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦਖਲ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

18. ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 25 ਵਿਚ ਸੋਫਰਾਂ ਵਿਚ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ 10 ਸਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਭਾਵ ਪੀ ਓ ਸੀ ਐਸ ਓ ਐਕਟ, 2012 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੱਤ ਸਾਲ ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 341 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬਾਕੀ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੈ।

ਦੇਵਿਕਾ ਗਗਟਲ ਅਪੀਲ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra
Advocate